

عنوان مقاله:

مطالعه جامعه شناختی دروغ گویی در روابط بینا جنسی مورد زوج های تهران (۱۳۹۵-۱۳۹۶)

محل انتشار:

پژوهشنامه زنان، دوره 8، شماره 21 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سمیه قاسمی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

حسن محدثی گیلوایی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

این پژوهش درصدد مطالعه ی جامعه شناختی دروغ گویی در روابط پایدار بینا جنسی در سه گروه زوج های ازدواج قانونی، هم خانگی ها و نامزدها است. برای دستیابی به الگوهای دروغ گویی در روابط بینا جنسی به لحاظ روشی از رویکرد کیفی و روش تحلیل مضمون استفاده شده است. یافته های تحقیق حاکی از آن است که عواملی مانند احساس نا امنی، وابستگی اقتصادی به همسر، به دست آوردن دل همسر، و عدم تفاهم و اطمینان به رابطه زناشویی منجر به دروغ گویی، زوج های ازدواج قانونی می شود. همچنین عواملی مانند تسهیل و کسب رضایت متقابل، کنترل و حریم شناسی، عدم استقلال در زندگی منجر به دروغ گویی زوج های نامزد می شود و در زوج های هم خانه ای عدم تعهد و مسوولیت پذیری، خودخواهی و پیگیری خواسته های فردی و محدودیتهای خانوادگی و فرهنگی منجر به دروغ گویی آن ها می شود. در مقایسه ی بین الگوهای دروغ گویی، یافته ها حاکی از آن بود نوع روابط زوج های دائم و قانونی به صورت تام شکل می گیرد که در زوج های نامزد و هم خانه ای روابط به صورت محدود است. دروغ گویی براساس کارکردی که برای فرد دارد در زوج های قانونی و دائم به عنوان مفر، در زوج های نامزد به عنوان تسهیل در رابطه و در زوج های هم خانه ای به عنوان سلاح و کسب لذت بیشتر اتفاق می افتد.

کلمات کلیدی:

دروغ گویی، روابط بین جنسی، ازدواج دائم و قانونی، نامزد، هم خانه ای، روابط اجتماعی تام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1361928>

